

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke flere spørgsmål. Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Lone Dybkjær.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne takke Enhedslisten for at bringe det her forslag op, og jeg synes, det er rigtigt at sige, at vi skal forsøge at give alle lige muligheder. Det er i hvert fald De Radikales indfaldsvinkel. Jeg synes specielt, det er godt, at man bringer det op, for så har vi en lejlighed til at få diskuteret det her spørgsmål også i et udvalgsarbejde. Vi får lejlighed til at samle op på forskellige erfaringer og får mere viden om det her område.

Jeg vil godt lige komme ind på de fire forslag, der ligger her i forslaget til folketingsbeslutning.

Det første er, om myndige menneskers selv skal kunne bestemme deres fornavn. Det synes jeg sådan set er en meget god idé. Jeg synes ikke, det er så entydigt, om et fornavn er et han- eller et hunkønsnavn. Man skal i hvert fald ikke snakke længe med f.eks. nogen fra Norge, for man finder ud af, at nogle af de navne, vi betegner som kvindenavne, jo er mandenavne i Norge, og at de stort set udtales på samme måde. Så jeg synes ikke, det er særlig entydigt, om et fornavn dækker det ene eller det andet, og jeg synes, at man kan være helt afslappet over for det.

Når det drejer sig om pas og cpr-nummer og om, hvorvidt man skal afskaffe det, så hører jeg jo til dem, der mener, at det er utrolig praktisk, at vi har et kønsopdelt CPR-register, det må jeg sige. Det er, fordi jeg mener, det er den eneste mulighed, vi har for at afdække, hvilke forskelle der er på mænd og kvinder i Danmark, når det drejer sig om de reelle livsforløb. Her tænker jeg selvfølgelig også på noget så kontant som indkomstforhold, pensionsforhold, og hvad ved jeg. Der tror jeg altså, at cpr-nummeret er en god ting. Det er klart, at der skal være et skift af cpr-nummer, hvis der er en kønsskifteoperation, men det er jo også muligt allerede i dag.

Så er der det med, at man selv skal kunne bestemme, om man vil gennemgå en kønsskifteoperation eller ej, eller hvor mange processer man skal igennem inden da. Der synes jeg jo, at det er interessant med den liberale minister, der alligevel er meget forsigtig på det her område, for at sige det pænt, og jeg vil godt – det kunne vi jo bede om i udvalget – have statsministerens første nytårstale over, for der forstod jeg at han meget klart sagde, at han ikke var særlig meget tilhænger af eksperter i det hele taget, men han

var i hvert fald ikke tilhænger af eksperter, når det gjaldt vores eget liv. Han sagde: Vi er alle sammen eksperter i vores eget liv.

Det er en formulering, som jeg synes vi skal få over, for den sagde for mig, at det var et brud med noget af det myndighedsoverformynderi og overdommeri, som jeg synes vi godt kan gå ind i, og som jeg i øvrigt i andre sammenhænge godt kan mene vi har for meget af. Så jeg synes, at det er noget, vi skal diskutere, men jeg er da også enig i, at det ikke bare er noget, man griber til, for en kønsskifteoperation er selvfølgelig en meget alvorlig ting.

Så er der spørgsmålet om adoption. Ministeren siger, at det kan man i forvejen. Det, jeg synes er problemet med det her med adoption, er, hvordan den transseksuelle opfatter sig selv. For der er jo nogle, der opfatter transseksualitet som en lidelse, og hvis der er tale om en lidelse, må man sige, at det næppe er forsvarligt at tillade en adoption. Så der synes jeg, at man skal gå lidt mere ind i, hvad de faktiske forhold i jernindustrien – eller hjerneindustrien – er på det her område. Hvad er det? Er det en lidelse, er det ikke en lidelse, og hvordan opfatter den enkelte sig selv? Men da der er en lovgivning, efter hvilken man kan adoptere, så er det jo det, og så er der jo i og for sig ikke så meget at diskutere, men jeg synes godt, at man kan spørge sig selv, om den transseksuelle, hvis vedkommende virkelig ikke er veltilpas, så måske heller ikke er på det rigtige sted til at få et barn.

Kl. 13.45

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Disse var ordene. Der er ingen spørgsmål. Jeg siger tak til ordføreren, og den næste er hr. Kamal Qureshi.

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil gerne starte med at takke Enhedslisten for at rejse den her meget vanskelige problemstilling. Køn er jo et så fast defineret parameter for den måde, vi opfatter hinanden og os selv på, at det, at nogen kan være i tvivl om det køn, de har, eller deres omgivelser kan være i tvivl om det køn, de har, er en meget, meget svær situation at stå i, netop fordi kønnet i vores del af verden er en så præcis defineret størrelse eller i hvert fald en meget præcis social konstruktion.

Jeg har selv haft kendskab til nogle, som hører til den her kategori, hvor det har været overordentlig svært for mig også at forstå de problemstillinger, de står i. Der var f.eks. tale om en